

Sygn. akt V U 972/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: star. sekr. sądowy Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2019 r. w Legnicy

sprawy z wniosku J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o rekompensatę z tytułu pracy w szczególnych warunkach

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 30 października 2017 r.

znak (...)

I. **zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 30 października 2017 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy J. S. prawo do rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach od 28 lipca 2017 r.,**

II. **stwierdza, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia.**

SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Sygn. akt V U 972/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 października 2017 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy J. S. prawa do przeliczenia wysokości emerytury z uwzględnieniem rekompensaty.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji ZUS Oddział w L. wskazał, że wnioskodawca udowodnił jedynie 02 lata i 01 dzień pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wobec wymaganych 15 lat.

Do okresu pracy w warunkach szczególnych nie uwzględniono zatrudnienia wnioskodawcy w (...) w L. :

- od 01 listopada 1974r. do 30 listopada 1976r. na stanowisku kierownika zmianowego ,

- od 01 czerwca 1981r. do 31 stycznia 1989r. na stanowisku Kierownika Oddziału(...),

- od 01 lutego 1989r, do 31 grudnia 2008r. na stanowisku Kierownika Wydziału .

Organ rentowy w uzasadnieniu decyzji wskazał , że w toku postępowania wyjaśniającego z zakładem pracy nie wskazano , aby wnioskodawca pracował na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy jak podlegli jemu pracownicy .

ZUS Oddział w L. wskazał , że z pisma zakładu pracy z dnia 27 września 2017r. wynikało , że wypełnianie przez wnioskodawcę obowiązków mogło wiązać się z przebywaniem poza środowiskiem pracy , w którym zatrudnieni byli pracownicy pracujący w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze , co nie kwalifikuje zaliczenia prac wykonywanych przez J. S. z wykazu A dział XIV poz. 24 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze .

Od powyższej decyzji odwołanie złożył wnioskodawca, wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie jemu prawa do przeliczenia wysokości emerytury z uwzględnieniem rekompensaty.

W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca podał, iż posiada wymagany 15 letni okres pracy w szczególnych warunkach, albowiem w jego ocenie do stażu pracy w warunkach szczególnych winien być zaliczony – poza spornymi okresami również okres pracy na stanowisku mistrza od 01 grudnia 1976r. do 31 maja 1981r.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie .

W uzasadnieniu podtrzymano w całości argumenty przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji .

Sąd ustalił stan faktyczny sprawy :

Wnioskodawca J. S. urodził się dnia (...)

W dniu 06 lipca 2017r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury w rekompensatą z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Decyzją z dnia 11 sierpnia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał J. S. prawo do emerytury od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego tj. od dnia (...).

Była to decyzja o przyznaniu i wypłacie emerytury w kwocie zaliczkowej .

W wyniku ponownego rozpoznania wniosku z dnia 06 lipca 2017r. ZUS Oddział w L. wydał zaskarżoną decyzję .

dowód :

akta emerytalne ZUS dot. wniosku z dnia 06.07.2017r. k. 22 i dalsze bez numerów.

Wnioskodawca J. S. zatrudniony był w (...) S.A. Oddział (...) :

- od 31 października 1972r. do 31 października 1974r. na stanowisku elektromontera (02 lata i 01 dzień – okres uznany przez ZUS jako praca w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze);

- od 01 listopada 1974r. do 30 listopada 1976r. na stanowisku Kierownika Zmianowego Wydziału (...) (02 lata i 01 miesiąc) ;

- od 01 lipca 1979r. do 31 maja 1981r. na stanowisku mistrza zmianowego w Wydziale (...) 04 lata i 06 miesięcy) ,

- od 01 czerwca 1981r. do 31 kwietnia 1989r. na stanowisku Kierownika Oddziału (...) (07 lat i 08 miesięcy) ;

- od 01 lutego 1989r. do 31 grudnia 2008r. na stanowisku Kierownika Wydziału (19 lat i 11 miesięcy) .

W okresie od 01 listopada 1974r. do 30 listopada 1976r. na stanowisku Kierownika Zmianowego Wydziału (...) do obowiązków wnioskodawcy należało nadzorowanie pracy na danej zmianie. (...) pracowała na 4 zmiany po 8 godzin - w systemie czterobrygadowym. W spornym okresie kierowników zmianowych było od 4-5 . Zasada była taka że na każdej zmianie musiał być kierownik. Nie było tam ani mistrzów ani brygadzystów, dlatego też kierownik zmianowy prowadził bezpośredni nadzór nad pracownikami - palaczami CO, maszynistami turbin parowych, elektrykami naprawiającymi urządzenia i na nadstawni w elektrociepłowni oraz mechanikami. Była to praca związana z produkcją energii elektrycznej i ciepłej. Wnioskodawca wykonywał te obowiązki , pracując na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy na tym stanowisku.

Od 01 lipca 1979r. uległa zmianie struktura organizacyjna (...) . Zlikwidowano stanowisko kierownika zmianowego na Wydziału (...) i utworzono stanowisko mistrza zmianowego z tym samym zakresem obowiązków co poprzednio kierownik zmianowy . Na tym stanowisku wnioskodawca pracował na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy od 01 lipca 1979r. do 31 maja 1981r.

Od dnia od 01 czerwca 1981r. kolejnej zmianie uległa struktura organizacyjna (...) . Wówczas powstał Oddział (...)w Pionie (...) . Był to jeden z Wydziałów (...) , wydział nieprodukcyjny tzw. pomocniczy. Wnioskodawca od 01 czerwca 1981r. do 31 stycznia 1989r. był kierownikiem Oddziału (...) podlegali jemu bezpośrednio dwaj mistrzowie zmianowi i dwaj pracujący brygadziści. Wnioskodawca nadzorował pracę mistrzów na oddziale, ale też nadzorował bezpośrednio pracę pracowników Oddziału (...) na terenie całej (...). Poza Oddziałem pracowali instalatorzy zewnętrzni i maszyniści poszczególnych wydziałów. Energia elektryczna i ciepła wytwarzana było tylko w (...). Przetwarzanie i przesyłanie energii elektrycznej i ciepłej, wody pitnej i przemysłowej było na poszczególnych obiektach. Prace przez ten oddział były wykonywane w różnych punktach (...). Wnioskodawca nadzorował również prace: turbo-dmuchawy na dziale sprężarek, pompownię wody, oczyszczalnię ścieków i uzdatniania wody pitnej, pompownia K. (zasilanie huty wodą z rzeki K.). Pracę na stanowisku kierownika Oddziału (...) J. S. wykonywał na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy do 31 kwietnia 1989r.

W dniu 01 lutym 1989r. w wyniku zmian struktur organizacyjnych (...)połączono w jeden Wydział dwa Oddziały (...) . Wnioskodawca został kierownikiem tego wydziału , pracując na tym stanowisku na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy do dnia 31 grudnia 2008r. W wyniku zmian organizacyjnych zlikwidowano stanowiska kierowników oddziałów , ale pozostawione stanowiska mistrzów i pracujących brygadzystów na każdy z połączonych byłych oddziałów . Tak jak na poprzednim stanowisku wnioskodawca nadzorował prace pracowników. W tym zakresie przekazywałem informacje Głównemu Energetykowi. Podstawowym zadaniem wnioskodawcy jako Kierownika Wydziału było utrzymanie w ruchu urządzeń do wytwarzania i przesyłania energii elektrycznej i ciepłej . Nadzorował na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy jakość produkcji usług inżynieryjno techniczny. Spisywał raporty z pracy w zakresie stopnia wykonania prac bieżących i planowania przyszłych. Sprawami planowania przyszłych remontów wnioskodawca zajmował się dopiero na stanowisku Kierownika Wydziału tj. od 01 lutego 1989r. Wcześniej prace te wykonywane były przez służby (...). Prace planistyczne i raporty dzienne ubezpieczony wykonywał przeważnie w biurze. Raporty sporządzane były na podstawie dziennych raportów mistrzów i brygadzystów ,a wnioskodawca z tego robił zbiorowy raport , co zajmowało jemu od 15 minut do 1 godziny dziennie .

dowód :

- akta emerytalne k.1-22 i kolejne karty bez numeracji ,

- zeznania świadków- e-protokół z dnia 20.06.2018r.: E. C. k. 94v-95,00:08:39 i nast., R. C. k. 95 00:42:17 i nast.; J. G. k.95v-95, 01:01:02 i nast., J. P. k. 96v-97, 01:51:46 i nast. ; B. S. k. 97 02:10:02, e-protokół z dnia 07.11.2018 : R. M. k. 121r. 00:08:58 i nast. ; E. W. k.122 ,00:45:45 i nast. , A. W. k. 122, 00:58:31 i nast. ; e-protokół z dnia 13.02.1019r. k. 137, 00:02:35i nast.

- przesłuchanie wnioskodawcy k. 137v-138, e-protokół z dnia 13.02.2018r. 00:24:25 i nast.

Sąd zważyło następuje :

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. nr 237, poz. 1656 ze zm.) rekompensata - oznacza odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabyły prawa do emerytury pomostowej.

Natomiast zgodnie z art. 21 ww. ustawy rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat.

Celem rekompensaty jest łagodzenie skutków utraty możliwości przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego przez pracowników urodzonych po 31 grudnia 1948r., zatrudnionych przy pracach w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W przypadku rekompensaty realizacja tego celu polega na odpowiednim zwiększeniu podstawy wymiaru emerytury z FUS, do której osoba uprawniona nabyła prawo po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego.

Art. 2 pkt 5 i art. 21 ust. 1 ustawy pomostowej formułują dwie zasadnicze przesłanki nabycia prawa do rekompensaty: 1) nie spełnienie warunków do nabycia prawa do emerytury pomostowej, 2) udokumentowanie okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z FUS wynoszącego co najmniej 15 lat.

W świetle powyższego rekompensata przysługuje tym pracownikom, którzy osiągnęli co najmniej 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 32 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, ale nie nabyli prawa do emerytury pomostowej z powodu nie uznania ich pracy za wykonywaną w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Dodatkowo wskazać należy, iż zgodnie z przepisami § 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.: "2. Okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym wg wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie §1 ust.2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy" w którym ma określić :

- rodzaj pracy ściśle według wykazu, działu i pozycji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r.;
- stanowisko pracy w szczególnych warunkach zgodnie z wykazem, działem, pozycją i punktem zarządzenia resortowego lub uchwały właściwego ministra,
- okres, w którym praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Wnioskodawca przedłożył świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych wystawione przez (...) w L. i na podstawie tego dokumentu - ZUS O/ L. zaliczył wnioskodawcy łączny okres zatrudnienia w warunkach szczególnym 02 lata i 01 dzień – wskazany w ustaleniach faktycznych niniejszego uzasadnienia .

Organ rentowy nie wliczył wnioskodawcy spornych okresów wymienionych w zaskarżonej decyzji .

Wnioskodawca w odwołaniu twierdził, że spełniał warunki do przyznania prawa do rekompensaty z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych , bowiem nieprzerwanie od 31 października 1972r. do 31 grudnia 2008r. wykonywał prace w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze wymienione w wykazie A Rozporządzenia Rady Ministrów

z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze .

Analizując materiał dowodowy zgromadzony w sprawie sąd miał na względzie, że przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było prawo do rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych, którego domagał się J. S. w oparciu o art. 21ust.1 ustawy z 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych , a nie tylko kwestia prawidłowości odmowy zaliczenia do okresu pracy w warunkach szczególnych wyłącznie okresów wymienionych w zaskarżonej decyzji.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 20 października 2015r. , sygn. akt III AUa603/15 wskazał, że „według art. 83 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2015.121 j.t.) Zakład wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Odwołanie od decyzji w przedmiocie ustalenia prawa do emerytury, renty oraz innych praw z ubezpieczeń społecznych służy do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, według art. 83 ust. 2 tej ustawy. Sama decyzja Zakładu ma charakter deklaratoryjny, co oznacza, że nie nadaje ona prawa do świadczenia, lecz tylko stwierdza jego nabycie wobec spełnienia warunków ustawowych. (...) Zakończeniem postępowania administracyjnego przed organem rentowym było wydanie decyzji ustalającej brak prawa do świadczenia (...) sąd w postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych zobligowany jest do oceny spełnienia wszystkich przesłanek ustawowych nabycia świadczenia i rozstrzygnięcia co do prawa”.

Zatem niniejsza sprawa dotyczyła ustalenia prawa do rekompensaty, a przede wszystkim ustalenie, czy J. S. spełnił warunek posiadania wymaganego 15- letniego okresu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze , liczonego na dzień wejścia w życie ustawy o emeryturach pomostowych tj. na dzień 01 stycznia 2009r.

Biorąc jednak pod uwagę przedmiot sporu sąd miał obowiązek przeprowadzić postępowanie dowodowe nie ograniczając go jedynie do oceny stanowiska organu rentowego przedstawionego w zaskarżonej decyzji . Już bowiem z samej analizy akt ubezpieczeniowych wynika , że organ rentowy nie dokonał analizy okresu zatrudnienia wnioskodawcy na stanowisku mistrza w (...) od 01 grudnia 1976r. do 30 listopada 1981r.

W ocenie Sądu w okresie od 01 listopada 1974r. do 31 stycznia 1989r. na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace wymienione w wykazie A dział XIV pkt. 24 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43 ze zm.) - na stanowiskach wymienionych w ustaleniach faktycznych niniejszego uzasadnienia . Sąd uznał , że z zeznań słuchanych w sprawie świadków jak i z przesłuchania wnioskodawcy wynika , że zarówno na terenie (...) (na stanowisku kierownika zmianowego , a potem mistrza) jak i na Oddziale (...) wnioskodawca wykonywał prace polegające na kontroli międzyoperacyjnej i dozorcze technicznym na oddziałach , na których wykonywane były prace wymienione w wykazie A dział II wymienionego rozporządzenia . Przedstawiając swoje stanowisko w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji ZUS Oddział w L. nie wziął pod uwagę faktu , że praca wnioskodawcy była wykonywana w terenie , bowiem do jego obowiązków należał również nadzór nad urządzeniami przesyłającymi energię elektryczną i ciepłą oraz maszynami pracującymi w tym cyklu produkcyjnym . Wnioskodawca zatem musiał przemieścić się z oddziału na miejsce wykonywania prac- remontów , ale ten czas pracy nie skutkuje uznaniem , że nie wykonywał on pracy w warunkach szczególnych na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy . Obszar huty nadzorowany przez wnioskodawcę i jego mistrzów był duży i z racji wykonywanych obowiązków musiał ubezpieczony część czasu przeznaczyć na dojazd do miejsc nadzoru.

Ponadto – w ocenie sądu – nie można nie zaliczyć do pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze przygotowanie przez wnioskodawcę raportów zmianowych , a w okresie zajmowania stanowiska kierownika Oddziału (...) raportów zbiorczych , dziennych na podstawie raportów mistrzów i brygadzystów . Raporty te były niezbędne do prawidłowego wykonywania prac przez pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach na oddziałach będących w ruchu .

Istotnym , zdaniem Sądu , w okresie od 01 listopada 1974r. do 31 stycznia 1989r. miał fakt , że wnioskodawca nie zajmował się typową pracą biurową polegającą na planowaniu remontów poszczególnych maszyn , urządzeń , czy

ciągów przesyłu energii elektrycznej i ciepłej . Takie obowiązki wnioskodawca wykonywał dopiero na stanowisku Kierownika Wydziału od 01 czerwca 1981r. do 31 grudnia 2008r. i z tych też względów Sąd uznał , że na tym stanowisku wnioskodawca nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prac w warunkach szczególnych wymienionych w wykazie A dział XIV pkt. 24 wymienionego już Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r.

W konsekwencji sąd uznał ,iż w okresie od 01 listopada 1974r. do 31 stycznia 1989r. J. S. wykonywał prace w warunkach szczególnych na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres 14 lat i 03 miesięcy.

Reasumując sąd uznał , iż na dzień 01 stycznia 2009r. wnioskodawca udokumentował łączny okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w wymiarze 16 lat 03 miesiąca i 01 dzień (02 lata i 01 dzień – okres uznany przez ZUS w zaskarżonej decyzji i 14 lat i 03miesiące– okres zatrudnienia w (...) w L. .

W konsekwencji – w ocenie sądu - wnioskodawca ma prawa do emerytury z rekompensatą , ponieważ w ocenie sądu posiada wymagany powołanymi powyżej przepisami co najmniej 15 lat stażu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze .

Z powyższych względów, Sąd –na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.– zmienił zaskarżoną decyzję jak w pkt. I , przyznając prawo do rekompensaty od daty złożenia wniosku o prawo do tego świadczenia tj. od dnia 28 lipca 2017r.

W pkt. II wyroku sąd stwierdził ,iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia .

Zgodnie z treścią art. 118 pkt. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych –w przypadku ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego – organ rentowy wydaje decyzję w terminie 30 dni, przy czym za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się dzień wpływu do Zakładu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego , jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji .

Przepis art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych - stanowi , że jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego . Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności .

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyrażono pogląd, że zawarte w art. 85 ust. 1 ustawy systemowej określenie: „nie ustalił prawa do świadczenia” oznacza zarówno nie wydanie w terminie decyzji przyznającej świadczenie, jak i wydanie decyzji odmawiającej przyznania świadczenia, mimo spełnienia warunków do jego uzyskania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2001 r. II UKN 402/2000 OSNAPiUS 2002/20 poz. 501).

Powołane orzeczenie poprzez analogię można zastosować w niniejszej sprawie. Przedmiotem przeprowadzonego postępowania dowodowego było bowiem ustalenie czy wydając zaskarżoną decyzję organ emerytalny , popełnił błąd poprzez naruszenie przepisów prawa materialnego w zakresie nie uznania okresów pracy , wskazanych w dokumentach znajdujących się w aktach emerytalnych - jako pracy w warunkach szczególnych .

Istotnym dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy jest zatem ustalenie, czy ZUS Oddział w L. przekroczył termin do ustalenia prawa wnioskodawcy do emerytury z rekompensatą .Termin ten w niniejszej sprawie wynosił 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji (art. 118 ust. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych). Analizując materiał dowodowy sprawy sąd poczynił ustalenia celem wyjaśnienia czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych przed wydaniem w dniu 30 października 2017r. decyzji - stanowiącej przedmiot zaskarżenia w niniejszej sprawie - wypełnił w toku prowadzonego postępowania administracyjnego wszystkie obowiązki nałożone na niego przez kodeks postępowania administracyjnego .

„W tej sytuacji przypomnienia wymaga, że zgodnie z art. 66 ust. 4 ustawy systemowej w zakresie prowadzonej działalności Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych przysługują środki prawne właściwe organom administracji państwowej. W opisanej działalności zakład stosuje przepisy kodeksu postępowania administracyjnego, administracyjnego a w szczególności winien mieć na względzie:

- obowiązek podejmowania niezbędnych kroków do wyjaśnienia stanu faktycznego (art. 7 kpa);
- obowiązek informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego (art. 9 kpa);
- obowiązek zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu administracyjnym możliwość wypowiedzenia się co do zebranego w sprawie materiału dowodowego (art. 10 kpa);

Zgodnie z art. 75 kpa dowodami w postępowaniu administracyjnym może być wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy i nie jest sprzeczne z prawem (...) a zebrany w sprawie materiał dowodowy organ administracji państwowej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i ocenić” (uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 03 lipca 2007r. , sygn. Akt IIIAUa 1995/06).

Z treści akt emerytalnych prowadzonych przez ZUS Oddział w L. wynika, iż przed wydaniem zaskarżonej decyzji z dnia 30 października 2017r. organ rentowy wypełnił obowiązki wymienione w kodeksie postępowania administracyjnego art. 7, 9 i 10 . Ubezpieczony bowiem-w toku postępowania związanego z rozpoznaniem wniosku miał możliwość udziału w postępowaniu administracyjnym poprzez składanie dowodów w postaci dokumentów .

Analizując materiał dowodowy sprawy nie można pominąć i tej okoliczności , że integralną część postępowania administracyjnego – związanego z rozpoznaniem wniosku z dnia 06 lipca 2017r. - stanowiło postępowanie organu emerytalnego polegające na analizie dokumentów przedłożonych przez skarżącego wraz z przedmiotowym wnioskiem celem wydania decyzji W konsekwencji sąd uznał ,iż wydając zaskarżoną decyzję organ rentowy nie popełnił błędu , za który ponosi odpowiedzialność .

W postępowaniu sądowym prowadzonym w niniejszej sprawie przesłuchano świadków i wnioskodawcę oraz dokonano oceny charakteru pracy wykonywanych przez wnioskodawcę na podstawie kompletnych akt osobowych , stanowiących podstawę do wystawienia przez zakład pracy świadectwa pracy w warunkach szczególnych .

Reasumując sąd uznał, iż - wydając decyzję w dniu 30 października 2017r. - organ emerytalny w postępowaniu administracyjnym nie naruszył przepisów i zasad tego postępowania. Tym samym po stronie ZUS Oddział w L. nie zaistniały okoliczności, za które organ ten ponosi odpowiedzialność, za opóźnienie w wypłacie świadczenia .